

Indrukken van de Algemeene Zomervergadering. *)

Dames en Heeren!

Toen mij gevraagd werd, op deze vergadering een spreekbeurt te vervullen, was ik nog zóó vol over onze groote zomerbijeenkomst, dat ik mij daardoor liet verleiden deze tot onderwerp te kiezen.

Ik deed dat niet om u iets nieuws te vertellen; doch in de stellige overtuiging dat het u aangenaam moest zijn, nog eens na te babbelen over een gebeurtenis, die voor zooverre als ik ontdekt heb, ons allen veel genoegens verschaft heeft.

Levendig herinner ik mij de verrassing, die op het gelaat van zoo vele deelnemers verscheen, toen hij op dien avond bij Kras, voor het eerst van zijn leven, zooveel Hollandsche Tandmeesters en Tandmeesteressen bij elkander zag en verheug me nog over den aangenamen gezelligen toon, die er zoo spoedig over de vergadering kwam. Ik geloof ook werkelijk, dat deze indruk beslissend gewerkt heeft op het succes van het congres.

Dat een groot deel van dat succes toekomt aan de groote medewerking onzer buitenlandsche collega's, moet ik dankbaar erkennen.

*) Voordracht gehouden op de vergadering der N.T.V. 27 Juli 1895.

De groote belangstelling evenwel, waarmede hunne voordrachten en demonstraties door onze vaderlandsche collega's gevolgd werden, eene belangstelling die den sympathieken HERBST de woorden in den mond gaf, dat het auditorium hier veel steelvaster was dan waar ook anders, geeft me de vaste hoop, dat we, op een volgend congres, niet meer zoo afhankelijk zullen zijn van dat, wat onze groote buitenlandsche broeders ons komen brengen.

Deze bijeenkomst is voor velen van ons een groote les geweest, die we ons stellig ten nutte zullen en moeten maken.

Van onzen ijver zal het afhangen of we in staat zullen zijn ieder jaar zoo'n algemeene vergadering te houden.

Ieder onzer heeft wel eens een lucide oogenblik. Laat hij de denkbeelden, in dien toestand ontvangen, vasthouden, ontwikkelen, ze desnoods met behulp zijner collega's uitwerken en laten we dan, op een volgend congres toonen, dat het kleine Holland ook wel een klein Herbstje kan voortbrengen. Dat hij zich tot hiertoe schuilgehouden heeft, moet als een te waardeeren blijk zijner bescheidenheid aangemerkt worden.

Hij heeft op dit 1^e congres de eer willen gunnen aan zijn grooten voorganger.

Nu er evenwel aan de beleefdheid voldaan is, bestaat er geen enkele rede meer om zich niet te vertoonen en geloof ik, dat gij allen even nieuwsgierig zult zijn als ik om te zien wie zich als zoodanig ontpoppen zal.

Een groote fout, die ons overigens degelijk Hollandsch karakter aankleeft, is dat we te bescheiden over onze eigene hoedanigheden denken.

Het duidelijkst bewijs dat de leden onzer vereeniging van deze fout niet geheel vrij zijn, vind ik daarin, dat op onze uitnoodiging, om voor deze vergadering van heden een voordracht of demonstratie te houden, geen enkel positief antwoord ingekomen is.

Ik mag niet veronderstellen dat de aanleiding hiertoe in onverschilligheid gezocht moet worden.

Het is werkelijk overgrootte bescheidenheid en dit nu zou ik gaarne anders zien.

Wanneer iedereen zijn licht onder den korenmaat verbergt, zelf ook met de bedoeling om plotseling fier op den voorgrond te treden, dan heeft dat het nadeel, dat we na veel te lang in het duister gekeken te hebben, plotseling onze oogen bederven aan al dat licht.

Laat een ieder naar de mate zijner krachten, dat wat zijn observatievermogen hem schonk, als gemeen goed in onze vergadering brengen. Laat niemand weerhouden worden door de vrees, dat het niet belangrijk genoeg zijn zal. Wanneer we in een zaak goed doorgedrongen zijn, kunnen we ons gewoonlijk niet goed voorstellen, dat niemand anders dat niet evengoed begrijpt als wij en vervallen daardoor allicht in de veronderstelling dat de mededeeling voor een ander onbelangrijk is.

Dit is toch werkelijk niet zoo.

Hoewel mijn tandheelkundige opleiding hoogst gebrekkig was, heb ik in mijn bijna 20 jarige practijk veel geleerd en toch kan ik bij geen enkelen collega op het atelier komen zonder iets nieuws te zien, zonder door de een of andere toepassing, waar ik nooit over gedacht heb, getroffen te worden.

Dan zet de collega groote oogen op en is erg verbaasd in mij zoo'n nuchteren bewonderaar te vinden.

Ik kan niet veronderstellen dat zoo iets alleen aan mij overkomt, en put hier de vaste overtuiging uit, dat wanneer een ieder nu maar eens niet geloofde, dat hetgeen hij doet, door iederen collega evengoed gedaan wordt, hij stellig in zijne dagelijksche bezigheid, tal van loopjes, tal van zelfgevonden bewerkingen zou ontdekken, die, wanneer hij ze ter vergadering bracht hem een dankbaar gehoor zou verschaffen.

Bescheidenheid is een groote deugd, doch overdrijving

daarvan doemt het vereenigingsleven tot groote onvruchtbaarheid.

Sedert HERBST ons vertoonde hoe handig hij een glasvulling maakt, had ik geen rust voor ik dat ook kon. Met de voortanden lukte mij dat vrij spoedig. Om die vullingen evenwel dieper in den mond toe te passen, werden de bezwaren, om met het gouden blaadje een afdruk der caviteit te krijgen, te groot. Ik drukte daarom de holte vol godiva, goot daarop gemakkelijk smeltbaar metaal en nam op dat metalen afgietsel afdruk met het goudblaadje.

Nu ben ik er van overtuigd dat gij alleen, wanneer ge voor dat feit staat, ook uw doel bereiken zult, doch vind het verkeerde bescheidenheid het voor zich te houden hoe ieder voor zich, in zoo'n geval tot resultaten komt.

En hiermede dames en heeren wil ik eindigen. Niet dat het Congres me niet veel meer indrukken heeft verschaft. Ik wilde hier enkel die mededeelen, welke misschien hun nut voor onze vereeniging hebben kunnen.

E. STARK.

